

**DIPLOMATINĖS KONFERENCIJOS DĖL PROTOKOLO, IŠ DALIES PAKEIČIANČIO
1960 M. GRUODŽIO 13 D. EUROKONTROLĖS TARPTAUTINĘ KONVENCIJĄ DĖL
BENDRADARBIAVIMO ORO NAVIGACIJOS SAUGOS SRITYJE, BAIGIAMASIS
AKTAS**

(1981 m. vasario 12 d., Briuselis)

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS,
BELGIJOS KARALYSTĖS,
PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS,
JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS,
AIRIJOS
LIUKSEMBURGO DIDŽIOSIOS HERCOGYSTĖS,
NYDERLANDŲ KARALYSTĖS IR
PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS
ĮGALIOTIEJI ATSTOVAI,

susirinkę 1981 m. vasario 12 d. Briuselyje tam, kad priimtų Protokolą, iš dalies pakeičiantį
1960 m. gruodžio 13 d. Eurokontrolės tarptautinę konvenciją dėl bendradarbiavimo oro navigacijos
saugos srityje,

priėmė minėtąjį Protokolą, kuris buvo pateiktas pasirašyti nuo 1981 m. vasario 12 d. ir yra
pateiktas šio Baigiamojo akto 1 priede;

nusprendė, vadovaudamiesi praktiniais sumetimais, pridėti prie šio Baigiamojo akto kaip 2
priedą Eurokontrolės tarptautinės konvencijos dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje
nuostatas, iš dalies pakeistas minėtuoju Protokolu.

TAI PATVIRTINDAMI, įgaliotieji atstovai pasirašė šį Baigiamąjį aktą.

PASIRAŠYTAS 1981 m. vasario 12 d. Briuselyje vienu egzemplioriumi, kurio originalas
deponuojamas Belgijos Karalystės Vyriausybės archyvuose, o ši patvirtintas jo kopijas perduoda šį
Baigiamąjį aktą pasirašiusių valstybių vyriausybėms.

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS VARDU	H. BLOMEYER-BARTENSTEIN
BELGIJOS KARALYSTĖS VARDU	CHARLES-FERDINAND NOTHOMB R. URBAIN
PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS VARDU	FRANCE DE HARTINGH ROGER MACHENAUD
JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS VARDU	PETER WAKEFIELD, K.B.E., C.M.G. DAVID GARRO TREFGARNE
AIRIJOS VARDU	ALBERT RAYNOLDS, T.D. MARY TINNEY
LIUKSEMBURGO DIDŽIOSIOS HERCOGYSTĖS VARDU	JOSY BARTHEL
NYDERLANDŲ KARALYSTĖS VARDU	PIERRE WURTH J.H.O. INSINGER
PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS VARDU	N. SMITH-KROES JOSÉ CARLOS PINTO SOROMENHO VIANA BAPTISTA

1 priedas

**PROTOKOLAS, IŠ DALIES PAKEIČIANTIS 1960 M. GRUODŽIO 13 D.
EUROKONTROLĖS TARPTAUTINĘ KONVENCIJĄ DĖL BENDRADARBIAVIMO ORO
NAVIGACIJOS SAUGOS SRITYJE**

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,
BELGIJOS KARALYSTĖ,
PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,
JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ,
AIRIJA,
LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,
NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,
PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

manydamos, kad oro eismo plėtra reikalauja patikslinti 1960 m. gruodžio 13 d. Eurokontrolės tarptautinę konvenciją dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje, numatančią sudaryti bendromis valstybių narių pastangomis organizuotą Europos sistemą bendrajam oro eismui viršutinėje oro erdvėje kontroliuoti,

manydamos, kad pageidautina tęsti ir stiprinti valstybių bendradarbiavimą įgyvendinant Eurokontrolės konvenciją, ypač, pasikonsultavus su oro eismo paslaugų naudotojais, nustatant bendrus ilgalaikius tikslus ir vidutinės trukmės planus siekiant didžiausio oro eismo paslaugų efektyvumo mažiausiomis sąnaudomis,

norėdamos išplėsti ir sustiprinti bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis, suinteresuotomis, kad būtų įvykdyti Eurokontrolės uždaviniai, siekiant padidinti jos efektyvumą, ypač kiek tai susiję su oro eismo srautų valdymu,

norėdamos paskatinti suinteresuotas valstybes tapti Eurokontrolės narėmis,
susitarė:

I straipsnis

1960 m. gruodžio 13 d. Eurokontrolės tarptautinė konvencija dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1970 m. liepos 6 d. Briuselyje pasirašytu Papildomu protokolu, savo ruožtu iš dalies pakeistu 1978 m. lapkričio 21 d. Briuselyje pasirašytu Protokolu (toliau – Konvencija), iš dalies pakeičiama, kaip nustatyta tolesniuose straipsniuose.

II straipsnis

Konvencijos 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys susitaria stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą ir plėtoti bendrą veiklą oro navigacijos srityje, tinkamai atsižvelgdamos į gynybos poreikius ir visiems oro erdvės naudotojams suteikdamos maksimalią laisvę, išlaikant reikiamą saugos lygį. Todėl jos susitarė:

a) nustatyti bendrus ilgalaikius tikslus oro navigacijos srityje ir pagal juos sudaryti vidutinės trukmės bendrą oro eismo paslaugų ir įrangos planą;

b) parengti bendrus kvalifikacijos kėlimo, procedūrinių priemonių planus bei mokslinių tyrimų ir plėtros programas, susijusius su oro eismo srautų sauga, efektyvumą bei greitį užtikrinančia įranga ir paslaugomis;

c) suderinti bet kurias kitas priemones, reikalingas saugiam ir tvarkingam oro eismo srautui užtikrinti;

d) sudaryti bendrą patirties eksploataciniais, techniniais ir finansiniais oro navigacijos klausimais fondą;

e) koordinuoti savo veiklą, susijusią su oro eismo srautų valdymu, įkuriant tarptautinę oro eismo srautų valdymo sistemą, kad būtų užtikrintas efektyviausias oro erdvės panaudojimas.

2. Tam tikslui jos šiuo dokumentu įsteigia Europos saugios oro navigacijos organizaciją (Eurokontrolę), toliau šioje Konvencijoje – Organizacija. Ji veikia bendradarbiaudama su nacionalinėmis civilinėmis ir karinėmis valdžios institucijomis. Organizaciją sudaro du organai:

– Nuolatinė oro navigacijos saugos komisija, toliau šioje Konvencijoje – Komisija. Ji atsako už Organizacijos bendros politikos parengimą;

– Oro navigacijos saugos agentūra, toliau šioje Konvencijoje – Agentūra. Jos įstatai pridedami prie šios Konvencijos kaip 1 priedas. Agentūra atsako už šioje Konvencijoje ar ja vadovaujantis Komisijos nustatytą ar pavestą uždavinių įgyvendinimą.

3. Organizacijos būstinė yra Briuselyje.“

III straipsnis

Konvencijos 2 straipsnis panaikinamas. Konvencijos 6 straipsnis laikomas 2 straipsniu ir išdėstomas taip:

„2 straipsnis

1. Organizacija įsipareigoja atlikti šiuos uždavinius:

a) analizuoti būsimus oro eismo poreikius ir naujus būdus tiems poreikiams patenkinti;
b) plėtoti ir patvirtinti bendrus ilgalaikius tikslus oro navigacijos srityje;
c) derinti vidutinės trukmės nacionalinius planus siekiant sukurti bendrą vidutinės trukmės oro eismo paslaugų ir įrangos planą remiantis šio straipsnio b punkte nurodytais ilgalaikiais tikslais;
d) remti bendrą antžeminių ir oro navigacinių sistemų politiką ir oro eismo tarnybų personalo rengimą;

e) tirti ir plėtoti priemones rentabilumui ir efektyvumui oro navigacijos srityje didinti;

f) remti ir vykdyti su oro navigacija susijusius tyrimus, patikrinimus ir bandymus; kaupti ir skelbti Susitariančiųjų Šalių tyrimų, patikrinimų ir bandymų, atliktų oro navigacijos srityje, rezultatus;

g) koordinuoti Susitariančiųjų Šalių mokslinių tyrimų ir plėtros programas, susijusias su oro navigacijos srityje naudojamais naujais metodais;

h) nagrinėti klausimus, kuriuos oro navigacijos srityje tiria Tarptautinė civilinės aviacijos organizacija ir kitos su civiline aviacija susijusios tarptautinės organizacijos;

i) nagrinėti regioninių oro navigacijos planų pakeitimus, kurie turi būti pateikti Tarptautinei civilinės aviacijos organizacijai;

j) atlikti visus kitus uždavinius, kurie Organizacijai gali būti pavesti pagal 1 straipsnio 1 dalies c punktą;

k) padėti Susitariančiosioms Šalims ir suinteresuotoms Konvencijos Šalimis nesančioms valstybėms kurti ir naudoti tarptautinio oro eismo srautų valdymo sistemą;

l) nustatyti ir rinkti iš oro navigacijos paslaugų naudotojų Daugiašaliame susitarime dėl maršruto rinkliavų nustatytas rinkliavas Susitariančiųjų Šalių ir prie Susitarimo prisijungusių valstybių, kurios nėra Konvencijos Šalys, vardu.

Organizacija ir Konvencijos Šalimis nesančios valstybės, suinteresuotos dalyvauti įgyvendinant šiuos uždavinius, gali sudaryti specialius susitarimus.

2. Vienos ar kelių Susitariančiųjų Šalių prašymu Organizacijai gali būti pavesti šie uždaviniai:

a) padėti tokioms Šalims atlikti konkrečias oro navigacijos užduotis, tokias kaip oro eismo įrangos ir paslaugų projektavimas ir įdiegimas;

b) tokių Šalių vardu teikti ir eksploatuoti visas ar dalį oro eismo paslaugų ir įrangą;

c) padėti tokioms Šalims apskaičiuoti ir rinkti rinkliavas, kurias jos nustato oro navigacijos paslaugų naudotojams ir kurioms netaikomas Daugiašalis susitarimas dėl maršruto rinkliavų.

Kiekvienu atveju šie uždaviniai įgyvendinami vadovaujantis Organizacijos ir atitinkamų Šalių specialiais susitarimais.

3. Be to, vienos ar kelių Konvencijos Šalimis nesančių valstybių prašymu Organizacijai gali būti pavesti šie uždaviniai:

a) padėti tokioms valstybėms oro eismo srautų valdymo klausimais, taip pat planuoti bei teikti oro navigacijos paslaugas, tiekti įrengimus;

b) padėti tokioms valstybėms apskaičiuoti ir rinkti oro navigacijos paslaugų naudotojams šių valstybių nustatytas rinkliavas, kurioms netaikomas Daugiašalis susitarimas dėl maršruto rinkliavų.

Kiekvienu atveju šie uždaviniai įgyvendinami vadovaujantis Organizacijos ir atitinkamų valstybių specialiais susitarimais.“

IV straipsnis

Konvencijos 3 ir 37 straipsniai sujungiami į vieną naują 3 straipsnį, kuris išdėstomas taip:

„3 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma maršruto oro navigacijos paslaugoms ir susijusioms artėjimo tūpti ir oro uosto paslaugoms, teikiamoms oro eismui 2 priede išvardytuose skrydžių informacijos regionuose.

2. Kiekvienas bet kurios Susitariančiosios Šalies pageidaujamas 2 priede pateikto jos skrydžių informacijos regionų sąrašo pakeitimas galimas tik vieningu Komisijos pritarimu, jeigu dėl to pasikeistų bendros oro erdvės, kuriai taikoma ši Konvencija, ribos. Apie bet kokį tokio poveikio neturintį pakeitimą suinteresuota Susitariančioji Šalis praneša Organizacijai.

3. Šioje Konvencijoje terminas „oro eismas“ apima civilinius orlaivius ir tuos karinius, muitinės ir policijos orlaivius, kurie laikosi Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos procedūrų.“

V straipsnis

Konvencijos 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Komisiją sudaro Susitariančiųjų Šalių atstovai. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali skirti kelis delegatus, pirmiausia tam, kad būtų atstovaujama tiek civilinės aviacijos, tiek nacionalinės gynybos interesams, bet turi tik vieną balsą.

2. Įgyvendinant 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą, Komisija išplečiama papildant ją valstybių, kurios nėra Konvencijos Šalys, bet yra Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinkliavų Šalys, atstovais.

3. Jei tai numatyta kituose Organizacijos ir Konvencijos Šalimis nesančių valstybių pagal Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį sudarytuose susitarimuose, ypač dėl oro eismo srautų valdymo, Komisijos narių skaičius padidinamas ir ji priima sprendimus pagal tų susitarimų nuostatas.“

VI straipsnis

Konvencijos 7 straipsnis laikomas 6 straipsniu ir išdėstomas taip:

„6 straipsnis

1. Vykdydama pagal 2 straipsnio 1 dalį Organizacijai pavestus uždavinius, Komisija taiko šias priemones:

a) Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu ji priima sprendimus:

– 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais;

– 2 straipsnio 1 dalies a ir d-k punktuose nurodytais atvejais, jeigu Komisija mano, kad Susitariančiosios Šalys privalo įsipareigoti veikti bendrai; šiais atvejais ji gali pateikti rekomendacijas Susitariančiosioms Šalims;

b) Agentūros atžvilgiu:

– Komisija tvirtina metinę darbų programą ir kelerių metų investicijų ir darbų programas, kurias jai turi pateikti Agentūra, kad būtų įvykdyti 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti uždaviniai, taip pat

biudžetą ir veiklos ataskaitą; Komisija duoda nurodymus Agentūrai, kai, jos manymu, tai būtina Agentūrai skirtiems uždaviniams įvykdyti;

– Komisija taiko visas reikiamas priemones vykdydama priežiūrą pagal šios Konvencijos ir Agentūros įstatų nuostatas;

– Komisija patvirtina, kad Agentūra įvykdė biudžetą.

2. Be to, Komisija:

a) tvirtina personalo tarnybos nuostatus ir finansines taisykles, taip pat priemones, kurių reikia imtis pagal Agentūros įstatų 7 straipsnio 2 dalį ir 19 straipsnio 3 dalį;

b) pagal Agentūros įstatų 22 straipsnio 1 dalies nuostatas penkeriems metams skiria kontrolės komisijos narius.

3. Komisija įgalioja Agentūrą pradėti derybas dėl 2 straipsnyje nurodytų specialių susitarimų ir tvirtina susitarimus, Agentūros pasiektus derybose.

4. Organizacijos vardu Komisija gali pradėti bylą 31 straipsnyje numatyta arbitražo teisme.“

VII straipsnis

Konvencijos 8 straipsnis laikomas 7 straipsniu ir išdėstomas taip:

„7 straipsnis

1. Komisijos sprendimus Susitariančiosios Šalys priima vienbalsiai ir jie visoms Susitariančiosioms Šalims yra privalomi. Tačiau jeigu kuri nors Susitariančioji Šalis praneša Komisijai, kad svarbūs nacionaliniai interesai neleidžia jai 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais klausimais vadovautis vienbalsiai priimtais sprendimais, ji gali sprendimo nesilaikyti pranešusi Komisijai apie tokio elgesio priežastis. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius po tokio pranešimo Komisija gali pakeisti savo sprendimą arba nuspręsti, ar nereikia nustatyti tam tikrų sąlygų ar apribojimų, taikytinų tokiam nesilaikymui. Abiem atvejais Komisijos sprendimą Susitariančiosios Šalys turi priimti vienbalsiai.

2. Komisijos sprendimus dėl 6 straipsnio 2 dalies a punkte, 6 straipsnio 3 dalyje ir 11 straipsnio 3 dalyje nurodytų priemonių balsuojančios Susitariančiosios Šalys priima vienbalsiai.

3. Jei nenumatyta kitaip, nurodymai ir priemonės 6 straipsnio 1 dalies b punkte ir 6 straipsnio 4 dalyje numatytais klausimais priimamos Komisijos narių balsų dauguma, laikant, kad

– šie balsai turi būti skaičiuojami, kaip numatyta 8 straipsnyje,

– šie balsai atstovauja balsavusių Susitariančiųjų Šalių daugumai.

4. 6 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas priemonės Komisija taiko pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas tuo atveju, kai atitinkamai apskaičiuota dauguma sudaro ne mažiau kaip 70 % balsavusių Susitariančiųjų Šalių apskaičiuotų balsų.

5. Komisijos rekomendacijos priimamos Susitariančiųjų Šalių balsų dauguma.“

VIII straipsnis

Konvencijos 9 straipsnis laikomas 8 straipsniu ir išdėstomas taip:

„8 straipsnis

1. 7 straipsnyje nurodytas skaičiavimas atliekamas pagal šią lentelę:

Susitariančiosios Šalies metinės įmokos, išreikštos procentais nuo visų Susitariančiųjų Šalių visos metinių įmokų sumos	Balsų skaičius
Mažiau negu 1 %	1
Nuo 1 % iki mažiau negu 2 %	2
Nuo 2 % iki mažiau negu 3 %	3
Nuo 3 % iki mažiau negu 4 ½ %	4
Nuo 4 ½ % iki mažiau negu 6 %	5
Nuo 6 % iki mažiau negu 7 ½ %	6

Nuo 7 ½ % iki mažiau negu 9 %	7
Nuo 9 % iki mažiau negu 11 %	8
Nuo 11 % iki mažiau negu 13 %	9
Nuo 13 % iki mažiau negu 15 %	10
Nuo 15 % iki mažiau negu 18 %	11
Nuo 18 % iki mažiau negu 21 %	12
Nuo 21 % iki mažiau negu 24 %	13
Nuo 24 % iki mažiau negu 27 %	14
Nuo 27 % iki mažiau negu 30 %	15
30%	16

2. Balsų skaičius iš pradžių nustatomas remiantis pirmiau pateikta skaičiavimo lentele ir Agentūros įstatų 19 straipsnyje nurodyta Susitariančiųjų Šalių metinių įmokų į Organizacijos biudžetą nustatymo taisykle; tokiu būdu nustatyti skaičiai įsigalioja nuo Protokolo, pateikto pasirašyti 1981 m. Briuselyje, įsigaliojimo dienos.

3. Jei nauja valstybė prisijungia prie šios Konvencijos, Susitariančiųjų Šalių balsų skaičius nustatomas iš naujo taikant tą pačią tvarką.

4. Balsų skaičius kasmet nustatomas iš naujo laikantis pirmiau išdėstytų nuostatų.“

IX straipsnis

Konvencijos 10 ir 11 straipsniai laikomi atitinkamai 9 ir 10 straipsniais.

X straipsnis

Konvencijos 12 straipsnis laikomas 11 straipsniu ir išdėstomas taip:

„11 straipsnis

1. Organizacijos tikslams įgyvendinti Komisija palaiko reikiamus santykius su atitinkamomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis.

2. Nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies ir 13 straipsnio nuostatų, tik Komisija yra įgaliota Organizacijos vardu sudaryti su tarptautinėmis organizacijomis, Susitariančiosiomis Šalimis ar kitomis valstybėmis susitarimus, kurie reikalingi 2 straipsnyje numatytiems Organizacijos uždaviniams įgyvendinti.

3. Agentūros pasiūlymu Komisija gali įgalioti Agentūrą priimti sprendimą pradėti derybas ir sudaryti susitarimus, kurie reikalingi 2 straipsnyje nurodytiems uždaviniams įgyvendinti.“

XI straipsnis

Konvencija papildoma tokiu nauju 12 straipsniu:

„12 straipsnis

Organizacijos ir vienos ar kelių Susitariančiųjų Šalių arba vienos ar kelių šios Konvencijos Šalimis nesančių valstybių, arba tarptautinės organizacijos susitarimai, susiję su 2 straipsnyje nurodytais uždaviniais, nurodo atitinkamus šiuos susitarimus sudariusių Šalių uždavinius, teises ir pareigas bei finansinius susitarimus ir nustato priemones, kurių reikia imtis. Agentūra gali derėtis dėl tokių susitarimų pagal 6 straipsnio 3 dalies ir 11 straipsnio 3 dalies nuostatas.“

XII straipsnis

Konvencijos 13 ir 14 straipsniai panaikinami. Konvencijos 31 straipsnis laikomas 13 straipsniu. Konvencijos 15 straipsnis laikomas 14 straipsniu. Konvencijos 16 straipsnis panaikinamas.

XIII straipsnis

Konvencijos 17 straipsnis laikomas 15 straipsniu ir išdėstomas taip:

„15 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra taiko taisykles, galiojančias Susitariančiųjų Šalių teritorijose ir oro erdvėje, kurioje joms pagal tarptautinius susitarimus, kurių Šalimis jos yra, pavestos oro eismo paslaugos.“

XIV straipsnis

Konvencijos 18 straipsnis laikomas 16 straipsniu ir išdėstomas taip:

„16 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra, neviršydamą oro eismo paslaugų tarnyboms suteiktų įgaliojimų, duoda orlaivių vadams visus būtinus nurodymus. Orlaivių vadai privalo vykdyti tuos nurodymus, išskyrus pirmesniame straipsnyje nurodytose taisyklėse numatytas *force majeure* aplinkybes.“

XV straipsnis

Konvencijos 19 straipsnis laikomas 17 straipsniu ir išdėstomas taip:

„17 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūros specialiai tam įgalioti pareigūnai savo ataskaitose užfiksuoja oro navigacijos taisyklių pažeidimus, įvykdytus oro erdvėje, kurioje oro eismo paslaugos pavestos Agentūrai, nepažeisdami nacionalinės teisės aktų nustatytos Susitariančiųjų Šalių pareigūnų teisės pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus. Minėtos ataskaitos nacionaliniuose teismuose turi tokią pačią juridinę galią kaip ir teisę pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus turinčių šalies pareigūnų parengtos ataskaitos.“

XVI straipsnis

Konvencija papildoma tokiu nauju 18 straipsniu:

„18 straipsnis

1. Leidinių ir kitos informacinės medžiagos, kurią Organizacija siunčia vykdydama oficialią savo veiklą ar kuri siunčiama Organizacijai, platinimas niekaip neribojamas.

2. Perduodant oficialius pranešimus ir visus Organizacijos dokumentus, Organizacijai taikomos ne mažiau palankios sąlygos negu tos, kurias kiekviena Susitariančioji Šalis taiko panašioms tarptautinėms organizacijoms.“

XVII straipsnis

Konvencijos 20 straipsnis panaikinamas. Konvencijos 21, 22 ir 23 straipsniai laikomi atitinkamai 19, 20 ir 21 straipsniais. Buvusio 22 straipsnio 4 dalies nuoroda į Agentūros įstatų 36 straipsnį pakeičiama nuoroda į Agentūros įstatų 25 straipsnį.

XVIII straipsnis

Konvencijos 24 straipsnis laikomas 22 straipsniu ir išdėstomas taip:

„22 straipsnis

1. Agentūra gali pasinaudoti kvalifikuotų asmenų, kurie yra Susitariančiųjų Šalių piliečiai, paslaugomis.

2. Organizacijos personalui ir kartu gyvenantiems personalo šeimų nariams netaikomos imigraciją ribojančios ir užsieniečių registraciją nustatančios priemonės, kurios paprastai

netaikomos panašių tarptautinių organizacijų personalo nariams.

3. a) Tarptautinių krizių metu Susitariančiosios Šalys sudaro Organizacijos personalui ir kartu gyvenantiems personalo šeimų nariams tokias pačias galimybes grįžti į tėvynę kaip ir kitų tarptautinių organizacijų personalui.

b) Šios dalies a punkto nuostatos neturi įtakos personalo prievolėms Organizacijai.

4. Išimtyms taikant šio straipsnio 1 ir 2 dalis galimos tik dėl priežasčių, susijusių su viešąja tvarka, visuomenės saugumu ar sveikatos apsauga.

5. Organizacijos personalo nariai:

a) įsiveždami asmeninius daiktus, kilnojamąjį turtą ir nenaujus namų apyvokos reikmenis, kuriuos jie įsiveža iš užsienio įsikurdami atitinkamoje teritorijoje, bei, jiems baigus eiti pareigas, išsiveždami tuos pačius daiktus bei kilnojamąjį turtą, atleidžiami nuo muitų ir rinkliavų, išskyrus mokesčius už suteiktas paslaugas;

b) pradėdami eiti pareigas vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, gali laikinai be muto įsivežti asmeninį automobilį, o vėliau, bet ne vėliau kaip pasibaigus jų tarnybos laikui, be muto išsivežti tą automobilį, tačiau abiem atvejais atsižvelgiant į atitinkamos Susitariančiosios Šalies vyriausybės kiekvienu atskiru atveju nustatytas sąlygas;

c) naudojasi visų jo oficialių raštų ir dokumentų neliečiamumo garantijomis.

6. Susitariančiosios Šalys neprivalo savo pačių piliečiams sudaryti šio straipsnio 5 dalies a ir b punktuose numatytų lengvatinių sąlygų.

7. Agentūros generalinis direktorius, be to, kad naudojasi visomis Organizacijos personalui suteiktomis privilegijomis bei lengvatomis, taip pat negali būti traukiamas atsakomybėn dėl veiksmų, įskaitant žodinius ar rašytinius pareiškimus, kuriuos jis padarė atlikdamas savo funkcijas; šis imunitetas negalioja kelių eismo taisyklių pažeidimo atvejais ar tuo atveju, kai jam priklausančia ar jo valdoma transporto priemonė padaroma žalos.

8. Atitinkamos vyriausybės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų nevaržomą atlyginimo pervedimą atlikus visus atskaitymus.“

XIX straipsnis

Konvencija papildoma tokiu nauju 23 straipsniu:

„23 straipsnis

Visi Susitariančiųjų Šalių atstovų, atliekančių savo funkcijas ir vykstančių į susitikimo vietą ar iš jos, oficialūs raštai ir dokumentai yra neliečiami.“

XX straipsnis

Konvencija papildoma tokiu nauju 24 straipsniu:

„24 straipsnis

Atsižvelgiant į tai, kad Organizacija turi savo socialinio draudimo sistemą, Organizacija, Organizacijos generalinis direktorius ir personalas atleidžiami nuo visų privalomų įmokų nacionalinėms socialinio draudimo įstaigoms, nepažeidžiant Organizacijos ir Susitariančiųjų Šalių susitarimų, kurie jau buvo įsigaliojant Protokolui, pateiktam pasirašyti 1981 metais Briuselyje.“

XXI straipsnis

Konvencijos 26 straipsnis išdėstomas taip:

„26 straipsnis

1. a) Organizacijos įrenginiai neliečiami. Organizacijos nuosavybei ir turtui netaikoma jokia nusavinimo, eksproprijavimo ar konfiskavimo priemonė.

b) Organizacijos archyvai ir visi jai priklausantys oficialūs raštai ir dokumentai yra neliečiami, kur jie bebūtų.

2. Organizacijos nuosavybė ir turtas gali būti areštuojami ar iš jų gali būti išieškoma tik

teismo sprendimu. Tačiau Organizacijos įrenginiai neareštuojami ir iš jų neišieškoma.

3. Tačiau tam, kad būtų galima atlikti teisminį tyrimą ir atitinkamose teritorijose užtikrinti teismo sprendimų vykdymą, valstybės, kurioje yra Organizacijos būstinė, ir kitų valstybių, kuriose yra Organizacijos įrenginiai bei archyvai, kompetentingos institucijos, pranešusios Agentūros direktoriui, gali tais įrenginiais ir archyvais naudotis.“

XXII straipsnis

Konvencijos 28 straipsnis panaikinamas.

XXIII straipsnis

Konvencijos 29 straipsnis laikomas 28 straipsniu ir išdėstomas taip:

„28 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra privalo vykdyti tarptautinius susitarimus ir nacionalinius teisės aktus, susijusius su leidimu įskristi į Susitariančiosios Šalies teritoriją, skristi virš jos bei su minėtos teritorijos saugumu, ir taiko visas būtinas priemones, kad užtikrintų šių susitarimų ir teisės aktų laikymąsi.“

XXIV straipsnis

Konvencijos 30 straipsnis laikomas 29 straipsniu ir išdėstomas taip:

„29 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra privalo suteikti Susitariančiosioms Šalims, šioms paprašius, visą reikiamą informaciją apie orlaivius, apie kuriuos ji sužinojo atlikdama savo funkcijas, kad Susitariančiosios Šalys galėtų patikrinti, ar vykdomi nacionaliniai teisės aktai ir tarptautiniai susitarimai.“

XXV straipsnis

Konvencijos 32 straipsnis laikomas 30 straipsniu.

XXVI straipsnis

Konvencijos 33 straipsnis laikomas 31 straipsniu.

XXVII straipsnis

Konvencijos 34 straipsnis laikomas 32 straipsniu; jo 3 dalis pakeičiama ir išdėstoma taip:

„3. Tačiau prie šios Konvencijos pridėtų Įstatų 1, 11, 19 ir 20 straipsnių nuostatų Komisija negali keisti.“

XXVIII straipsnis

Konvencijos 35 straipsnis laikomas 33 straipsniu ir išdėstomas taip:

„33 straipsnis

Nepaprastosios padėties ar karo atveju šios Konvencijos nuostatos neturi įtakos atitinkamų Susitariančiųjų Šalių veikimo laisvei.“

XXIX straipsnis

Konvencijos 36 straipsnis laikomas 34 straipsniu

XXX straipsnis

Konvencijos 38 straipsnis panaikinamas.

XXXI straipsnis

Konvencijos 39 straipsnis laikomas 35 straipsniu; jo 1 ir 2 dalys pakeičiamos ir išdėstomos taip:

„1. Ši Konvencija, su pakeitimais, padarytais Protokolu, pateiktu pasirašyti 1981 metais Briuselyje, galioja 20 metų nuo minėto Protokolo įsigaliojimo dienos.

2. Šis laikotarpis savaime pratęsiamas tolesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nė viena Susitariančioji Šalis Belgijos Karalystės Vyriausybei adresuotu rašytiniu pranešimu ne vėliau kaip prieš dvejus metus iki einamojo laikotarpio pabaigos nepareiškia savo ketinimo denonsuoti šią Konvenciją. Belgijos Karalystės Vyriausybė praneša kitų šios Konvencijos Šalimis esančių valstybių vyriausybėms apie tokį pranešimą.“

XXXII straipsnis

Konvencijos 40 straipsnis panaikinamas.

XXXIII straipsnis

Konvencijos 41 straipsnis laikomas 36 straipsniu; jo 1 ir 4 dalys pakeičiamos ir išdėstomos taip:

„1. Prisijungti prie šios Konvencijos, su pakeitimais, padarytais Protokolu, pateiktu pasirašyti 1981 metais Briuselyje, gali kiekviena valstybė, kuri nėra pasirašiusi to Protokolo, jei:

a) tam vienbalsiai pritaria Komisija

b) ta valstybė tuo pačiu metu deponuoja ir prisijungimo prie Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinkliavų, pateikto pasirašyti 1981 metais Briuselyje, dokumentus.“

„4. Prisijungimas įsigalioja antro mėnesio nuo prisijungimo dokumentų deponavimo pirmą dieną.“

XXXIV straipsnis

Konvencijos 42 straipsnis panaikinamas.

XXXV straipsnis

Konvencijos I priedas, kuriame pateikiami Agentūros įstatai, pakeičiamas šio Protokolo 1 priedu.

XXXVI straipsnis

Konvencijos II priedas pakeičiamas šio Protokolo 2 priedu „Skrydžių informacijos regionai (Konvencijos 3 straipsnis).“

XXXVII straipsnis

Konvencijos pasirašymo protokolas panaikinamas.

XXXVIII straipsnis

1970 m. liepos 6 d. Briuselyje pasirašytas Konvencijos papildomas protokolas, iš dalies pakeistas 1978 m. lapkričio 21 d. Briuselyje pasirašytu Protokolu, keičiamas taip:

1. Nuorodos į Konvencijos 21 ir 22 straipsnius ir į Konvencijos 22 straipsnio 1 dalį 1970 metų Protokolo 1 straipsnio 1 dalyje pakeičiamos atitinkamai nuorodomis į Konvencijos, su pakeitimais, padarytais 1981 metais Briuselyje pateiktu pasirašyti Protokolu, 19 ir 20 straipsnius ir į Konvencijos, su pakeitimais, padarytais minėtuju Protokolu, 20 straipsnio 1 dalį.

2. Taikant 1978 metų Protokolo 2 straipsnį, nuoroda į Agentūros įstatų 14 straipsnį 1970 metų Protokolo 3 straipsnio 1 dalyje pakeičiama nuoroda į Konvencijos, su pakeitimais, padarytais 1981 metais Briuselyje pateiktu pasirašyti Protokolu, 1 priede pateiktų Agentūros įstatų 12 straipsnį.

3. 1970 metų Protokolo 5 straipsnyje nuoroda į Konvencijos 33 straipsnį pakeičiama nuoroda į Konvencijos, su pakeitimais, padarytais 1981 metais Briuselyje pateiktu pasirašyti Protokolu, 31 straipsnį.

4. 1970 metų Protokolo 8 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnyje nuoroda į Konvencijos 41 straipsnį pakeičiama nuoroda į Konvencijos, su pakeitimais, padarytais 1981 metais Briuselyje pateiktu pasirašyti Protokolu, 36 straipsnį.

XXXIX straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, reglamentuojančios perėjimą nuo susitarimų pagal Konvenciją prie susitarimų pagal Konvenciją su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, išdėstomos šio Protokolo 3 priede.

XL straipsnis

1. Šį Protokolą iki 1981 m. vasario 28 d. gali pasirašyti visos valstybės, kurios yra šios Konvencijos Šalys.

Prieš Protokolo įsigaliojimą jį gali pasirašyti kiekviena valstybė, pakviesta į diplomatinę konferenciją, kurioje Protokolas priimamas, taip pat kiekviena kita Valstybė, kuriai teisę prisijungti suteikia Nuolatinė komisija vienbalsiu pritarimu.

2. Šis Protokolas turi būti ratifikuotas. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Belgijos Karalystės Vyriausybei.

3. Šis Protokolas įsigalioja 1983 m. kovo 1 d., jeigu iki tos dienos jį ratifikavo visos valstybės, šios Konvencijos Šalys. Jei taip nėra, Protokolas įsigalioja arba liepos 1 d., arba sausio 1 d. po to, kai buvo deponuotas paskutinis ratifikavimo dokumentas, atsižvelgiant į tai, ar jis buvo deponuotas per pirmą, ar per antrą pusmetį.

4. Bet kuriai šį Protokolą pasirašiusiai valstybei, kuri nėra Konvencijos Šalis ir kurios ratifikavimo dokumentas deponuojamas po šio Protokolo įsigaliojimo dienos, Protokolas įsigalioja kito mėnesio po ratifikavimo dokumento deponavimo pirmą dieną.

5. Bet kuri šį Protokolą pasirašiusi valstybė, kuri nėra Konvencijos Šalis, ratifikuodama Protokolą kartu tampa Konvencijos su pakeitimais, padarytais Protokolu, Šalimi.

6. Belgijos Karalystės Vyriausybė praneša kitų prie Konvencijos Šalimis esančių valstybių vyriausybėms ir kiekvienos šį Protokolą pasirašiusios valstybės vyriausybei apie kiekvieną Protokolo pasirašymą, ratifikavimo dokumento deponavimą ir šio Protokolo įsigaliojimo datas pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas.

XLI straipsnis

Šio Protokolo ratifikavimas laikomas ir Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinklių, pateikto pasirašyti 1981 metais, ratifikavimu.

XLII straipsnis

Konvencija ir šis Protokolas sudaro vieną dokumentą, kuris vadinamas „Eurokontrolės tarptautine konvencija dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje su pakeitimais, padarytais 1981 m. Briuselyje.“

XLIII straipsnis

Belgijos Karalystės Vyriausybė perduoda šį Protokolą įregistruoti Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, kaip numatyta Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnyje, ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos tarybai pagal Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos, pasirašytos 1944 m. gruodžio 7 d. Čikagoje, 83 straipsnį.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti įgaliojtieji atstovai, tinkamai pateikę visus įgaliojimus, pasirašė šį Protokolą.

PRIIMTAS 1981 m. vasario 12 d. Briuselyje anglų, olandų, portugalų, prancūzų ir vokiečių kalbomis vienu egzemplioriumi, kuris deponuojamas Belgijos Karalystės Vyriausybės archyvuose, o ši jo patvirtintas kopijas perduoda kitų Protokolą pasirašiusių valstybių vyriausybėms. Esant neatitikimų, vadovaujamosi tekstu prancūzų kalba.

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS VARDU:

BELGIJOS KARALYSTĖS VARDU:

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS VARDU:

JUNGTINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS
VARDU:

AIRIJOS VARDU:

LIUKSEMBURGO DIDŽIOSIOS HERCOGYSTĖS VARDU:

NYDERLANDŲ KARALYSTĖS VARDU:

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS VARDU:

1 PRIEDAS**AGENTŪROS ĮSTATAI****1 straipsnis**

Konvencijos 1 straipsniu įsteigta Agentūra vadovaujasi šiais Įstatais.

2 straipsnis

1. Agentūra yra institucija, atsakinga už Konvencijos ar Komisijos jai pavestų uždavinių įgyvendinimą.

2. Kai Agentūra teikia oro navigacijos paslaugas, jos tikslas:

- a) užkirsti kelią orlaivių susidūrimams;
- b) užtikrinti tvarkingą ir greitą oro eismo srautą;
- c) teikti patarimus ir informaciją, kaip saugiai ir efektyviai atlikti skrydžius;
- d) pranešti atitinkamoms organizacijoms apie orlaivius, kurių reikia ieškoti ir kuriems reikia suteikti pagalbą, ir prireikus toms organizacijoms padėti.

3. Agentūra sumontuoja savo uždaviniams atlikti reikiamą įrangą ir užtikrina, kad ši tinkamai veiktų.

4. Tam Agentūra dirba glaudžiai bendradarbiaudama su karine vadovybe, siekdama kaip galima veiksmingiau ir ekonomiškiau tenkinti oro eismo reikalavimus ir specialius karinės aviacijos reikalavimus.

5. Įgyvendindama savo uždavinius šių Įstatų 7 straipsnio 2 dalyje numatytais sąlygomis Agentūra gali, be viso kito, statyti ir eksploatuoti jai reikalingus pastatus ir įrenginius, ypač oro eismo mokslinių tyrimų ir bandymų centrus, oro eismo srautų valdymo centrus bei mokyklas oro navigacijos tarnybų personalo kvalifikacijos kėlimui ir specializuotam mokymui. Tačiau, jei įmanoma, Agentūra, siekdama išvengti dubliavimosi, naudoja nacionalinėmis techninėmis tarnybomis ir esamais nacionaliniais įrenginiais.

3 straipsnis

Atsižvelgiant į Komisijai suteiktus įgaliojimus, Agentūrai vadovauja Valdymo komitetas (toliau – Komitetas) ir generalinis direktorius.

4 straipsnis

1. Komitetą sudaro Susitariančiųjų Šalių atstovai; Susitariančiosios Šalys gali skirti po kelis atstovus, kad būtų atstovaujama tiek civilinės aviacijos, tiek nacionalinės gynybos interesams. Tik vienas atstovas turi teisę balsuoti, ir tas atstovas yra savo šalyje aukštas pareigas oro navigacijos srityje einantis pareigūnas. Kiekvienas atstovas turi pakaitinį atstovą, galintį jį tinkamai pakeisti tuo atveju, jei pats atstovas negali dalyvauti.

2. Įgyvendinant Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą Komitetas išplečiamas papildant jį valstybių, kurios nėra Konvencijos Šalys, bet yra Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinkliavų Šalys, atstovais. Taip išplėstas Komitetas sprendimus priima vadovaudamasis minėto Susitarimo nuostatomis.

3. Jei tai numatyta kituose Organizacijos ir Konvencijos Šalimis nesančių valstybių pagal Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį sudarytuose susitarimuose, ypač dėl oro eismo srautų valdymo, Komiteto narių skaičius padidinamas ir Komitetas priima sprendimus pagal tų susitarimų nuostatas.

5 straipsnis

1. Komiteto susirinkimų kvorumą sudaro visų Susitariančiųjų Šalių, išskyrus vieną, balsavimo teisę turinčių atstovų balsai.

2. Jei kvorumui nepakanka balsų, klausimo svarstymas atidedamas iki vėlesnio susirinkimo, kuris turi būti šaukiamas ne anksčiau kaip po dešimties dienų nuo pirmesnio susirinkimo; šio susirinkimo kvorumui reikia ne mažiau kaip pusės balsavimo teisę turinčių atstovų.

6 straipsnis

1. Komitetas nustato savo reglamentą, įskaitant pirmininko ir pirmininko pavaduotojo rinkimo bei sekretoriaus skyrimo taisykles.

2. Šiame reglamente yra ir nuostatos dėl netinkamumo. Be to, reglamente nustatoma, kad pranešimai apie šaukiamus susirinkimus siunčiami laišku, o skubos tvarka – telegrama ir juose pateikiama darbotvarkė.

3. Reglamentą turi patvirtinti Komisija.

7 straipsnis

1. Komitetas priima sprendimus dėl Agentūros organizacinės struktūros, kai dėl to pasiūlymus jam pateikia generalinis direktorius.

2. Tačiau Komitetas pateikia Komisijai tvirtinti priemones, kurias reikia taikyti pagal šių Įstatų 2 straipsnio 5 dalį.

8 straipsnis

Kiekvienais metais Komitetas pateikia Komisijai Organizacijos veiklos ir finansinės būklės ataskaitą.

9 straipsnis

1. Komisijos prašymu Komitetas parengia kelerių metų investicijų ir veiklos programas. Šias programas tvirtina Komisija.

2. Kad pateiktų Komisijai tvirtinti pagal Konvencijos nuostatas, Komitetas:

a) parengia Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies a, e, f ir j punktuose numatytų uždavinių programą;

b) suformuluoja Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies b punkte numatytus bendrus ilgalaikius tikslus;

c) išnagrinėja Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies g punkte numatytas mokslinių tyrimų ir plėtros programas;

d) parengia Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies c punkte numatytus bendrus vidutinės trukmės planus, taip pat bendrą antžeminių ir orlaivių sistemų bei personalo rengimo politiką, numatytą minėto straipsnio 1 dalies d punkte;

e) tvirtina Konvencijos 2 straipsnyje numatytus susitarimus;

f) imasi priemonių dėl Konvencijos 2 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose numatytų klausimų nagrinėjimo.

3. Pagal įgaliojimus, Komisijos suteiktus vadovaujantis Konvencijos 11 straipsnio 3 dalimi, Komitetas priima sprendimą pradėti derybas dėl Konvencijos 2 straipsnyje nurodytų susitarimų sudarymo ir, jei reikia, patvirtina derybose pasiektus susitarimus.

10 straipsnis

Komitetas parengia ir pateikia Komisijai tvirtinti:

– konkursų, prekių tiekimo ir paslaugų teikimo Organizacijai sutarčių sudarymo taisykles ir

šioms sutartims taikomas sąlygas;

- bendrąsias Organizacijos paslaugų teikimo sutarčių sąlygas.

11 straipsnis

Komitetas parengia ir pateikia Komisijai tvirtinti finansines taisykles, nustatančias konkrečias pajamų ir išlaidų apskaitos procedūras, nacionalinių įmokų mokėjimo sąlygas ir sąlygas, kuriomis Organizacija gali imti paskolas.

12 straipsnis

1. Komitetas parengia ir pateikia Komisijai tvirtinti Agentūros personalo tarnybos nuostatus:
 - jose, be viso kito, pateikiamos nuostatos dėl darbuotojų pilietybės, darbo užmokesčio skalės, pensijų, netinkamumo pareigoms, profesinės paslapties, tarnybos tęstinumo;
 - jose apibrėžiamos pareigos, kurių darbuotojas negali vienu metu eiti kartu su kitomis pareigomis be generalinio direktoriaus duoto specialaus leidimo.
2. Organizacijos ir Agentūros personalo ginčai priklauso išimtinai Tarptautinės darbo organizacijos administracinio teismo jurisdikcijai ir jų neturi teisės nagrinėti jokie kiti nacionaliniai ar tarptautiniai teismai.

13 straipsnis

1. Agentūra turi teisę pati tiesiogiai samdyti personalą tik tuo atveju, jei Susitariančiosios Šalys negali jai pasiūlyti kvalifikuoto personalo. Tačiau Agentūra gali leisti valstybėms, kurios nėra Organizacijos narės, tokiose valstybėse samdyti kvalifikuotus darbuotojus Konvencijos 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytiems susitarimams įgyvendinti.
2. Nacionalinės administracijos paskirtas personalas visą savo darbo Agentūroje laiką laikosi Agentūros personalo tarnybos nuostatų, naudodamasis visomis nacionalinių teisės aktų garantuojamomis profesinės veiklos lengvatomis.
3. Nacionalinės administracijos paskirtas personalas visada gali būti grąžintas tai administracijai, nelaikant jos grąžinimo drausminimo priemone.

14 straipsnis

1. Komitetas sprendimus priima apskaičiuota balsų dauguma.
2. Apskaičiuota balsų dauguma lygi daugiau negu pusei atiduotų balsų, kai:
 - šie balsai skaičiuojami pagal Konvencijos 8 straipsnį;
 - šie balsai atstovauja balsavusių Susitariančiųjų Šalių daugumai.
3. Jei tiek už pasiūlymą, tiek prieš jį surenkama vienodai balsų, pirmininkas sprendžia, ar tame pačiame susirinkime balsuoti dar kartą, ar svarstomą pasiūlymą įtraukti į kito susirinkimo, kurio datą jis pats nustato, darbotvarkę. Jei ir kito susirinkimo metu balsai vėl pasiskirsto po lygiai, lemia pirmininko balsas.

15 straipsnis

1. Generalinį direktorių penkeriems metams skiria Komitetas balsuodamas šių Įstatų 14 straipsnio 2 dalyje nustatytais sąlygomis, jeigu dauguma, apskaičiuota pagal to straipsnio 2 dalį, yra ne mažiau kaip 70% apskaičiuotų atiduotų balsų. Generalinis direktorius gali būti perrinktas naujai kadencijai ta pačia tvarka.
2. Generalinis direktorius atstovauja Organizacijai nagrinėjant bylas teisme ir visais civiliniais aspektais.
3. Be to, pagal Komiteto ir Komisijos nustatytą bendrąją politiką generalinis direktorius:

- a) atsako už efektyvią Agentūros veiklą;
 - b) gali skirti darbuotojus ir nutraukti jų tarnybą pagal personalo tarnybos nuostatus;
 - c) gali skolintis pinigų ne ilgesniam kaip vienerių metų laikotarpiui laikydamasis finansinių taisyklių ir Komisijos tokiems atvejams nustatytų apribojimų;
 - d) gali sudaryti sutartis dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo Organizacijai ir dėl Organizacijos atliekamo prekių tiekimo ir paslaugų teikimo vadovaudamasis 10 straipsnyje nurodytomis taisyklėmis ir laikydamasis Komisijos tokiems atvejams nustatytų apribojimų.
4. Generalinis direktorius minėtas funkcijas gali atlikti iš anksto nesikreipdamas į Komitetą, tačiau kiekvienu atveju jis turi pranešti Komitetui apie visas priemones, kurių buvo imtasi veikiant pagal minėtus įgaliojimus.
5. Komitetas nustato sąlygas, kada galima pakeisti generalinį direktorių, jei šis negali atlikti savo pareigų.

16 straipsnis

- 1. Kiekvienais finansiniais metais sudaroma visų Agentūros pajamų ir išlaidų sąmata.
- 2. Biudžete nurodytos pajamos ir išlaidos turi būti subalansuotos. Agentūros pajamos ir išlaidos, susijusios su mokslinių tyrimų ir bandymų centrais, mokyklomis ir visomis kitomis pagal šių Įstatų 2 straipsnio 5 dalį įsteigtomis institucijomis, smulkiai nurodomos specialioje ataskaitoje.
- 3. Pagal šių Įstatų 11 straipsnį priimtos finansinės taisyklės numato Agentūros pajamų ir išlaidų apskaičiavimą, vykdymą ir jų auditą vadovaujantis šių Įstatų nuostatomis.

17 straipsnis

- 1. Finansiniai metai prasideda sausio 1 dieną ir baigiasi gruodžio 31 dieną.
- 2. Komitetas kiekvienais metais ne vėliau kaip iki spalio 31 dienos pateikia Komisijai tvirtinti kiekvienų finansinių metų sąmatą.

18 straipsnis

Komitetas pateikia Komisijai tvirtinti pasiūlymus dėl biudžeto struktūros ir apskaitos vieneto, kuris turi būti naudojamas.

19 straipsnis

- 1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, kiekvienos Susitariančiosios Šalies metinė įmoka į biudžetą kiekvienais finansiniais metais nustatoma pagal šią formulę:
 - a) pradinė 30% įmokos dalis apskaičiuojama proporcingai Susitariančiosios Šalies bendrojo nacionalinio produkto vertei, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje;
 - b) likusi 70% įmokos dalis apskaičiuojama proporcingai Susitariančiosios Šalies maršrutų įrangos bazinėms sąnaudoms, kaip nustatyta šio straipsnio 4 dalyje.
- 2. Nė iš vienos Susitariančiosios Šalies nereikalaujama vienais finansiniais metais sumokėti įmoką, viršijančią 30% bendros Susitariančiųjų Šalių įmokų sumos. Jei kurios nors Susitariančiosios Šalies įmoka, apskaičiuota pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas, viršija 30%, perviršis paskirstomas kitoms Susitariančiosioms Šalims pagal minėtoje straipsnio dalyje nustatytas taisykles.
- 3. Bendrasis nacionalinis produktas, kuris turi būti naudojamas apskaičiavimui, yra gaunamas pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos surinktus statistinius duomenis arba, jei ši to nepadaro, pagal kurios nors kitos lygiavertės garantijas suteikiančios ir Komisijos sprendimu paskirtos įstaigos, apskaičiuojant aritmetinį vidurkį paskutinių trejų metų, kurių statistiniai duomenys yra surinkti. Bendrojo nacionalinio produkto vertė apskaičiuojama remiantis gamybos kaina ir Europos apskaitos vienetais išreikštomis faktinėmis kainomis.
- 4. Maršrutų įrangos bazinės sąnaudos, kuriomis naudojamosi skaičiuojant, yra

priešpaskutinių finansinių metų prieš atitinkamus finansinius metus nustatytos bazinės sąnaudos.

20 straipsnis

1. Kad gautų savo uždaviniams įvykdyti reikalingų lėšų, Organizacija gali skolintis tarptautinėse finansų rinkose.

2. Organizacija gali išleisti skolos vertybinius popierius bet kurios Susitariančiosios Šalies finansų rinkose vadovaudamasi tos Šalies įstatymo dėl vidaus skolos vertybinių popierių nuostatomis, o jei tokio įstatymo nėra, – pagal susitarimą su Susitariančiąja Šalimi.

3. Finansinės taisyklės nustato tvarką, pagal kurią Organizacija gali skolintis ir grąžinti paskolas.

4. Kiekviename biudžete nustatoma maksimali suma, kurią Organizacija gali pasiskolinti per tuos finansinius metus.

5. Savo veiklą šio straipsnio reglamentuojamais klausimais Organizacija derina su Susitariančiųjų Šalių kompetentingomis institucijomis arba su jų bankais emitentais.

21 straipsnis

Jei to reikalauja aplinkybės, finansiniais metais biudžetas gali būti perskirstytas laikantis jo rengimo ir tvirtinimo reikalavimų.

22 straipsnis

1. Kiekvienais metais visų biudžeto pajamų ir išlaidų sąskaitas tikrina dviejų pareigūnų ekspertų, priklausančių Susitariančiųjų Šalių administracijoms, kontrolės komisija. Laikydamosi Konvencijos 6 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų sąlygų, šiuos skirtingą pilietybę turinčius pareigūnus skiria Komisija Komiteto teikimu. Su kontrolės komisija susijusias išlaidas apmoka Organizacija.

2. Audito, kuris atliekamas pagal apskaitos dokumentus ir prireikus vietose, kur tie dokumentai yra, tikslas – nustatyti pajamų ir išlaidų teisingą įforminimą ir patikrinti, ar finansų valdymas yra tinkamas. Pasibaigus kiekvieniems finansiniams metams, kontrolės komisija parengia ataskaitą Komisijai.

23 straipsnis

1. Komisijos reikalavimu, jos pačios iniciatyva arba Komiteto ar generalinio direktoriaus prašymu gali būti atliekami Agentūros paslaugų administraciniai ir techniniai patikrinimai.

2. Tokius patikrinimus atlieka Susitariančiųjų Šalių administracijų pareigūnai. Kiekvieną tikrinimo komitetą sudaro ne mažiau kaip du skirtingų valstybių piliečiai ir, jei tai įmanoma, tarp Komiteto narių turi būti ankstesniame patikrinime dalyvavęs asmuo.

24 straipsnis

Komitetas nustato Agentūros administracines kalbas.

25 straipsnis

Agentūra spausdina jos veiklai reikalingą medžiagą.

26 straipsnis

Laikydamasis Konvencijos 32 straipsnio 3 dalies nuostatų Komitetas pateikia Komisijai

tvirtinti visus, jo nuomone, būtinus šių Įstatų pakeitimus.

2 PRIEDAS

**Skrydžių informacijos regionai
(Konvencijos 3 straipsnis)**

<i>Susitariančiosios Šalys</i>	<i>Skrydžių informacijos regionai</i>
Vokietijos Federacinė Respublika	Hanoverio viršutinis skrydžių informacijos regionas Reino viršutinis skrydžių informacijos regionas Bremeno skrydžių informacijos regionas Diuseldorfo skrydžių informacijos regionas Frankfurto skrydžių informacijos regionas Miuncheno skrydžių informacijos regionas
Belgijos Karalystė	Briuselio viršutinis skrydžių informacijos regionas
Liuksemburgo Didžioji Hercogystė	Briuselio skrydžių informacijos regionas
Prancūzijos Respublika	Prancūzijos viršutinis skrydžių informacijos regionas Paryžiaus skrydžių informacijos regionas Bresto skrydžių informacijos regionas Bordo skrydžių informacijos regionas Marselio skrydžių informacijos regionas
Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė	Škotijos viršutinis skrydžių informacijos regionas Škotijos skrydžių informacijos regionas Londono viršutinis skrydžių informacijos regionas Londono skrydžių informacijos regionas
Airija	Šanono viršutinis skrydžių informacijos regionas Šanono skrydžių informacijos regionas
Nyderlandų Karalystė	Amsterdamo skrydžių informacijos regionas
Portugalijos Respublika	Lisabonos viršutinis skrydžių informacijos regionas Lisabonos skrydžių informacijos regionas Santa Marijos skrydžių informacijos regionas

3 PRIEDAS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, reglamentuojančios perėjimą nuo susitarimų pagal 1960 m. gruodžio 13 d. Eurokontrolės tarptautinę konvenciją dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje prie susitarimų pagal Konvenciją su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu

**1 straipsnis
Sąvokos**

Šiame Priede:

- „septynios valstybės“ – tai Vokietijos Federacinė Respublika, Belgijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Airija, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir Nyderlandų Karalystė;
- „keturios valstybės“ – tai Vokietijos Federacinė Respublika, Belgijos Karalystė, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir Nyderlandų Karalystė;
- „pereinamasis laikotarpis“ – tai laikotarpis nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos iki tol, kol Komisija, septynių valstybių vieningais balsais patvirtinusi keturių valstybių pasiūlymą, susitaria dėl būsimų planų, susijusių su Mastrichto centru, ir nusprendžia juos įgyvendinti.

**2 straipsnis
Mastrichto skrydžių valdymo centras**

1. Pereinamuoju laikotarpiu taikomos šio straipsnio nuostatos.
2. a) Organizacija ir toliau bus atsakinga už jai nuosavybės teise liekantį Mastrichto skrydžių valdymo centrą, įskaitant ir Centro personalą.
- b) Minėtas Centras ir toliau teikia oro eismo valdymo paslaugas oro erdvėje, jam patikėtoje vadovaujantis 1960 m. gruodžio 13 d. Konvencija. Įgyvendindama savo funkcijas, Organizacija taiko šio straipsnio 10-15 dalių nuostatas.
- c) Eksploatacines išlaidas, susidariusias įgyvendinant tokias funkcijas, finansuoja keturios valstybės pagal tarpusavyje suderintą išlaidų pasidalijimo formulę.
3. Septynios valstybės prisideda finansuojant iki šio Protokolo įsigaliojimo patvirtintas investicijas į Mastrichto centrą proporcingai jų bendrajam nacionaliniam produktui, nurodytam 1 priedo 19 straipsnio 3 dalyje.
4. a) Septynių valstybių įmokos, remiantis šio straipsnio 3 dalimi, naudojamos finansuoti tik tas naujas investicijas Mastrichte, kurios būtinos įrangai ir paslaugų mastui, patvirtintiems iki šio Protokolo įsigaliojimo, palaikyti arba atitinkamam saugos lygiui užtikrinti.
- b) Nukrypstant nuo Konvencijos 7 straipsnio, sprendimus dėl tokių investicijų priima Komitetas ir Komisija septynių valstybių balsų dauguma, laikant, kad:
 - šie balsai skaičiuojami pagal toliau pateikiamą lentelę;
 - šie balsai atstovauja ne mažiau kaip penkioms valstybėms iš septynių.
- c) b papunktyje nurodyta lentelė yra tokia:

**SKAIČIAVIMO LENTELĖ
BENDRASIS NACIONALINIS PRODUKTAS
pagal gamybos kainą ir faktines kainas tūkstančiais milijonų Prancūzijos frankų**

				Balsų skaičius
Mažiau negu 10				1
Nuo 10	imtina	iki 20	neįskaitytinai	2
Nuo 20	imtina	iki 30	neįskaitytinai	3
Nuo 30	imtina	iki 46 2/3	neįskaitytinai	4

Nuo 46 2/3	imtinais	iki 63 1/3	neįskaitytinai	5
Nuo 63 1/3	imtinais	iki 80	neįskaitytinai	6
Nuo 80	imtinais	iki 110	neįskaitytinai	7
Nuo 110	imtinais	iki 140	neįskaitytinai	8
Nuo 140	imtinais	iki 200	neįskaitytinai	9
Nuo 200	imtinais	iki 260	neįskaitytinai	10
Nuo 260	imtinais	iki 320	neįskaitytinai	11
Nuo 320	imtinais	iki 380	neįskaitytinai	12

Toliau pridedama po vieną papildomą balsą už kiekvieną pirmiau nurodyto bendrojo nacionalinio produkto padidėjimą 60 tūkstančių milijonų Prancūzijos frankų ar šios sumos dalimi.

5. Pagal tarpusavyje sudertą sąnaudų pasidalijimo formulę keturios valstybės moka sumą, lygią pajamoms iš maršrutų rinkliavų, kaip įmoką Maastrichto centro metiniam nusidėvėjimui ir kapitalo sąnaudų palūkanoms padengti. Ši suma perskirstoma septynioms valstybėms proporcingai jų vidutinėms įmokoms į investicijų biudžetus laikotarpiu nuo 1974 m. iki 1980 m., jeigu investicijos finansuojamos iki 1980 m. gruodžio 31 d., ir proporcingai jų faktinėms įmokoms, – jeigu investicijos finansuojamos po šios datos.

6. a) Nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos radarų įranga bei perdavimo ir priėmimo stotys, sudarančios neatskiriama Maastrichto centro sistemos dalį ir naudojamos oro eismo paslaugoms teikti, tampa valstybių, kuriose jos yra, nuosavybe.

b) Tos valstybės nuperka minėtą įrangą pagal tuometinę likutinę vertę. Pajamos, gautos pardavus įrangą, paskirstomos septynioms valstybėms proporcingai jų vidutinėms įmokoms į investicijų biudžetus laikotarpiu nuo 1974 m. iki 1980 m., jeigu investicijos finansuojamos iki 1980 m. gruodžio 31 d., ir proporcingai jų faktinėms nacionalinėms įmokoms, –jeigu investicijos finansuojamos po šios datos.

7. Ir toliau bus sudarytos galimybės naudotis įranga, įrengimais ir techninėmis paslaugomis, kuriomis Vokietijos Federacinės Respublikos karinė vadovybė galėjo naudotis pagal 1977 m. lapkričio 3 d. sudarytą Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybės ir Eurokontrolės susitarimą dėl Vokietijos karinių oro pajėgų išdėstymo Eurokontrolės Maastrichto viršutinės oro erdvės valdymo centre.

8. Į Organizacijos biudžetą įtrauktos ir septynių valstybių padengiamos išlaidos investicijoms į Maastrichto centrą pateikiamos specialiaame biudžeto priede.

9. Į Organizacijos biudžetą įtrauktos ir keturių valstybių padengiamos Maastrichto centro veiklos ir eksploatavimo išlaidos pateikiamos specialiaame biudžeto priede.

10. Susitariančiosios Šalys pagal savo įgaliojimus, pirmiausia kiek tai susiję su radijo dažnių skyrimu, imasi visų reikiamų priemonių, kad Organizacija galėtų atlikti visas jos paskirtą atitinkančias operacijas.

11. a) Įgyvendindama savo uždavinius, Agentūra skrydžių valdymo tikslais taiko taisykles, galiojančias Susitariančiųjų Šalių teritorijose ir oro erdvėje, kurioje joms pagal tarptautinius susitarimus, kurių šalys jos yra, buvo pavestos oro eismo paslaugos.

b) Jei taikant a punkto nuostatas kyla sunkumų, Agentūra perduoda šį klausimą Komisijai, o ši Susitariančiosioms Šalims pateikia rekomendacijas, kokių priemonių reikia imtis.

12. Įgyvendindama savo uždavinius ir neviršydamą oro eismo paslaugoms suteiktų įgaliojimų, Agentūra duoda orlaivių vadams visus reikiamus nurodymus. Orlaivių vadai privalo vykdyti tuos nurodymus, išskyrus šio straipsnio 11 dalyje minimose taisyklėse numatytus *force majeure* atvejus.

13. Agentūros specialiai tam įgalioti pareigūnai savo ataskaitose užfiksuoja oro navigacijos taisyklių pažeidimus, įvykdytus oro erdvėje, kurioje oro transporto paslaugos pavestos Agentūrai, nepažeisdami Susitariančiųjų Šalių pareigūnų nacionalinių teisės aktų nustatytos teisės pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus. Minėtos ataskaitos nacionaliniuose teismuose turi tokią pačią juridinę galią kaip ir teisę pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus turinčių šalies pareigūnų parengtos ataskaitos.

14. Agentūra privalo vykdyti tarptautinius susitarimus ir nacionalinius teisės aktus, susijusius su leidimu įskristi į Susitariančiųjų Šalių teritoriją, skristi virš jos bei su minėtos teritorijos saugumu, ir imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų šių susitarimų ir teisės aktų laikymąsi.

15. Kad Susitariančiosios Šalys galėtų patikrinti, ar vykdomi nacionaliniai teisės aktai ir tarptautiniai susitarimai, Agentūra privalo suteikti Susitariančiosioms Šalims, šioms paprašius, visą reikiamą informaciją apie orlaivius, apie kuriuos ji sužinojo atlikdama savo funkcijas.

3 straipsnis **Karlsruės skrydžių valdymo centras**

Šio Protokolo įsigaliojimo dieną Karlsruės skrydžių valdymo centras tampa Vokietijos Federacinės Respublikos nuosavybe; ši nuperka Centrą pagal tuometinę likutinę vertę. Įplaukos iš šio pardavimo paskirstomos septynioms valstybėms proporcingai jų vidutinėms įmokoms į investicijų biudžetus nuo 1974 m. iki 1980 m., jeigu investicijos buvo finansuojamos iki 1980 m. gruodžio 31 d., ir proporcingai jų faktinėms įmokoms, -jeigu investicijos buvo finansuojamos po šios datos.

4 straipsnis **Airijoje esanti įranga**

Nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos Šanono skrydžių valdymo centras, Maunt Gabrielio (Mount Gabriel) antrinio radiolokatoriaus įranga ir radijo telefono stotys bei Vudkok Hilo (Woodcock Hill) antrinio radiolokatoriaus įranga tampa Airijos nuosavybe. Po to ketverius metus įplaukos iš maršrutų rinkliavos, atitinkančios šios įrangos amortizaciniams atskaitymams numatytas sumas, paskirstomos septynioms valstybėms proporcingai jų vidutinėms įmokoms į investicijų biudžetus nuo 1974 m. iki 1980 m., jeigu investicijos buvo finansuojamos iki 1980 m. gruodžio 31 d., ir proporcingai jų faktinėms nacionalinėms įmokoms, – jeigu investicijos buvo finansuojamos po šios datos.

5 straipsnis **Likę mokėjimai**

1. Visos galiojančių nuostatų numatytos teisės į nuostolių dėl patvirtintų netiesioginių investicijų amortizacijos kompensavimą netenka galios nuo šio Protokolo įsigaliojimo.

2. Mokėjimai, privalomi pagal Organizacijos sprendimus, priimtus iki šio Protokolo įsigaliojimo, po jo įsigaliojimo atliekami pagal tuose sprendimuose nustatytas taisykles ir nurodomi specialiuose biudžeto prieduose.

6 straipsnis **Pereinamojo laikotarpio biudžeto nuostatos**

1. Komisija ne vėliau kaip per tris mėnesius po šio Protokolo įsigaliojimo parengia ir patvirtina biudžetą.

2. Šis biudžetas įsigalioja atgaline data po šio Protokolo įsigaliojimo ir galioja iki tų metų gruodžio 31 d.

3. Rengdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą biudžetą, Komisija gali paraginti Susitariančiąsias Šalis sumokėti atitinkamas avansines įmokas į apyvartinio kapitalo fondą.

4. Avansinės įmokos į apyvartinį kapitalą įskačiuojamos į pagal šio Protokolo 1 priedo 19 straipsnį nustatytas įmokas.

2 priedas

SUVESTINIS GALIOJANČIOS KONVENCIJOS IR ŠIAME PROTOKOLE PATEIKTŲ JOS PAKEITIMŲ TEKSTAS**1 straipsnis**

1. Susitariančiosios Šalys sutinka stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą ir plėtoti bendrą veiklą oro navigacijos srityje tinkamai atsižvelgdamos į gynybos poreikius ir visiems oro erdvės naudotojams suteikdamos maksimalią reikiamą saugumo lygį atitinkančią laisvę. Todėl jos susitarė:

a) nustatyti bendrus ilgalaikius tikslus oro navigacijos srityje ir, vadovaujantis tais principais, priimti vidutinės trukmės bendrą oro eismo paslaugų ir priemonių planą;

b) parengti bendrus aukštesnio lygio mokymo, procedūrinių priemonių planus bei mokslinių tyrimų ir plėtros programas, susijusius su oro eismo srautų sauga, efektyvumą bei greitį užtikrinančia įranga ir paslaugomis;

c) suderinti bet kurias kitas priemones, reikalingas saugiam ir tvarkingam oro eismo srautui užtikrinti;

d) sudaryti bendrą patirties eksploataciniais, techniniais ir finansiniais oro navigacijos klausimais fondą;

e) koordinuoti savo veiklą, susijusią su oro eismo srautų valdymu, įkuriant tarptautinę oro eismo srautų valdymo sistemą, kad būtų užtikrintas efektyviausias oro erdvės panaudojimas.

2. Tam tikslui jos šiuo dokumentu įsteigia Europos saugios oro navigacijos organizaciją (Eurokontrolę), toliau šioje Konvencijoje – Organizacija. Ji veikia bendradarbiaudama su nacionalinėmis civilinėmis ir karinėmis valdžios institucijomis. Organizaciją sudaro du organai:

– Nuolatinė oro navigacijos saugos komisija, toliau šioje Konvencijoje – Komisija. Ji atsako už Organizacijos bendros politikos parengimą;

– Oro navigacijos saugos agentūra, toliau šioje Konvencijoje – Agentūra. Jos įstatai pridedami prie šios Konvencijos kaip 1 priedas. Agentūra atsako už šioje Konvencijoje ar ja vadovaujantis Komisijos nustatytą ar pavestą uždavinių įgyvendinimą.

3. Organizacijos būstinė yra Briuselyje.

2 straipsnis

1. Organizacija įsipareigoja atlikti šiuos uždavinius:

a) analizuoti būsimus oro eismo poreikius ir naujus būdus tiems poreikiams patenkinti;

b) plėtoti ir nustatyti bendrus ilgalaikius tikslus oro navigacijos srityje;

c) derinti vidutinės trukmės nacionalinius planus siekiant sukurti bendrą vidutinės trukmės oro eismo paslaugų ir įrangos planą remiantis šio straipsnio b punkte nurodytais ilgalaikiais tikslais;

d) remti bendrą antžeminių ir oro navigacinių sistemų politiką ir oro eismo paslaugų personalo rengimą;

e) tirti ir plėtoti priemones rentabilumui ir efektyvumui oro navigacijos srityje didinti;

f) remti ir vykdyti su oro navigacija susijusius tyrimus, patikrinimus ir bandymus; kaupti ir skelbti Susitariančiųjų Šalių tyrimų, patikrinimų ir bandymų, atliktų oro navigacijos srityje, rezultatus;

g) koordinuoti Susitariančiųjų Šalių mokslinių tyrimų ir plėtros programas, susijusias su oro navigacijos srityje naudojamais naujais metodais;

h) nagrinėti klausimus, kuriuos oro navigacijos srityje tiria Tarptautinė civilinės aviacijos organizacija ir kitos su civiline aviacija susijusios tarptautinės organizacijos;

i) nagrinėti regioninių oro navigacijos planų pakeitimus, kurie turi būti pateikti Tarptautinei civilinės aviacijos organizacijai;

j) atlikti visus kitus uždavinius, kurie Organizacijai gali būti pavesti pagal 1 straipsnio 1 dalies c punktą;

k) padėti Susitariančiosioms Šalims ir suinteresuotoms Konvencijos Šalimis nesančioms valstybėms kurti ir naudoti tarptautinio oro eismo srautų valdymo sistemą;

l) nustatyti ir rinkti iš oro navigacijos paslaugų naudotojų Daugiašaliame susitarime dėl maršruto rinkliavų nustatytas rinkliavas Susitariančiųjų Šalių ir prie Susitarimo prisijungusių valstybių, kurios nėra Konvencijos Šalys, vardu.

Organizacija ir Konvencijos Šalimis nesančios valstybės, suinteresuotos dalyvauti įgyvendinant šiuos uždavinius, gali sudaryti specialius susitarimus.

2. Vienos ar kelių Susitariančiųjų Šalių prašymu Organizacijai gali būti pavesti šie uždaviniai:

a) padėti tokioms Šalims atlikti konkrečias oro navigacijos užduotis, tokias kaip oro eismo įrangos ir paslaugų projektavimas ir įdiegimas;

b) tokių Šalių vardu teikti ir eksploatuoti visas ar dalį oro eismo paslaugų ir įrangą;

c) padėti tokioms Šalims apskaičiuoti ir rinkti rinkliavas, kurias jos nustato oro navigacijos paslaugų naudotojams ir kurioms netaikomas Daugiašalis susitarimas dėl maršruto rinkliavų.

Kiekvienu atveju šie uždaviniai įgyvendinami vadovaujantis Organizacijos ir atitinkamų Šalių specialiais susitarimais.

3. Be to, vienos ar kelių Konvencijos Šalimis nesančių valstybių prašymu Organizacijai gali būti pavesti šie uždaviniai:

a) padėti tokioms valstybėms oro eismo srautų valdymo klausimais, taip pat planuoti bei teikti oro navigacijos paslaugas, tiekti įrengimus;

b) padėti tokioms valstybėms apskaičiuoti ir rinkti oro navigacijos paslaugų naudotojams šių valstybių nustatytas rinkliavas, kurioms netaikomas Daugiašalis susitarimas dėl maršruto rinkliavų.

Kiekvienu atveju šie uždaviniai įgyvendinami vadovaujantis Organizacijos ir atitinkamų valstybių specialiais susitarimais.

3 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma maršruto oro navigacijos paslaugoms ir susijusioms artėjimo tūpti ir oro uosto paslaugoms, teikiamoms oro eismui 2 priede išvardytuose skrydžių informacijos regionuose.

2. Kiekvienas bet kurios Susitariančiosios Šalies pageidaujamas 2 priede pateikto skrydžių informacijos regionų sąrašo pakeitimas galimas tik vieningu Komisijos pritarimu, jeigu dėl to pasikeistų bendros oro erdvės, kuriai taikoma ši Konvencija, ribos. Apie bet kokią tokio poveikio neturintį pakeitimą suinteresuota Susitariančioji Šalis praneša Organizacijai.

3. Šioje Konvencijoje terminas „oro eismas“ apima civilinius orlaivius ir tuos karinius, muitinės ir policijos orlaivius, kurie laikosi Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos procedūrų.

4 straipsnis

Organizacija turi juridinio asmens statusą. Susitariančiųjų Šalių teritorijoje ji turi visišką teisnumą ir veiksnumą, suteikiamą juridiniams asmenims pagal nacionalinę teisę; be viso kito, ji turi teisę įsigyti ar perduoti kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą ir kreiptis į teismą. Jei ši Konvencija ar prie jos pridėti Įstatai nenumato kitaip, Organizacijai atstovauja Agentūra, veikianti jos vardu. Agentūra tvarko Organizacijos turtą.

5 straipsnis

1. Komisiją sudaro Susitariančiųjų Šalių atstovai. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali skirti kelis delegatus, pirmiausia tam, kad būtų atstovaujama tiek civilinės aviacijos, tiek nacionalinės gynybos interesams, bet turi tik vieną balsą.

2. Įgyvendinant 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą, Komisija išplečiama papildant ją valstybių, kurios nėra Konvencijos Šalys, bet yra Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinkliavų Šalys,

atstovais.

3. Jei tai numatyta kituose Organizacijos ir Konvencijos Šalimis nesančių valstybių pagal Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį sudarytuose susitarimuose, ypač dėl oro eismo srautų valdymo, Komisijos narių skaičius padidinamas ir ji priima sprendimus pagal tų susitarimų nuostatas.

6 straipsnis

1. Vykdydama pagal 2 straipsnio 1 dalį Organizacijai pavestus uždavinius, Komisija taiko šias priemones:

a) Susitariančiųjų Šalių atžvilgiu ji priima sprendimus:

– 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais atvejais;
– 2 straipsnio 1 dalies a ir d-k punktuose nurodytais atvejais, jeigu Komisija mano, kad Susitariančiosios Šalys privalo įsipareigoti veikti bendrai; šiais atvejais ji gali pateikti rekomendacijas Susitariančiosioms Šalims;

b) Agentūros atžvilgiu:

– Komisija tvirtina metinę darbų programą ir kelerių metų investicijų ir darbų programas, kurias jai turi pateikti Agentūra, kad būtų įvykdyti 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti uždaviniai, taip pat biudžetą ir veiklos ataskaitą; Komisija duoda nurodymus Agentūrai, kai, jos manymu, tai būtina Agentūrai skirtiems uždaviniams įvykdyti;

– Komisija taiko visas reikiamas priemones vykdydama priežiūrą pagal šios Konvencijos ir Agentūros įstatų nuostatas;

– Komisija patvirtina, kad Agentūra įvykdė biudžetą.

2. Be to, Komisija:

a) tvirtina personalo tarnybos nuostatus ir finansines taisykles, taip pat priemones, kurių reikia imtis pagal Agentūros įstatų 7 straipsnio 2 dalį ir 19 straipsnio 3 dalį;

b) pagal Agentūros įstatų 22 straipsnio 1 dalies nuostatas penkeriems metams skiria kontrolės komisijos narius.

3. Komisija įgalioja Agentūrą pradėti derybas dėl 2 straipsnyje nurodytų specialių susitarimų ir tvirtina susitarimus, Agentūros pasiektus derybose.

4. Organizacijos vardu Komisija gali pradėti bylą 31 straipsnyje numatytame arbitražo teisme.

7 straipsnis

1. Komisijos sprendimus Susitariančios Šalys priima vienbalsiai ir jie visoms Susitariančiosioms Šalims yra privalomi. Tačiau jeigu kuri nors Susitariančioji Šalis praneša Komisijai, kad svarbūs nacionaliniai interesai neleidžia jai 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais klausimais vadovautis vienbalsiai priimtais sprendimais, ji gali sprendimo nesilaikyti pranešusi Komisijai apie tokio elgesio priežastis. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius po tokio pranešimo Komisija gali pakeisti savo sprendimą arba nuspręsti, ar nereikia nustatyti tam tikrų sąlygų ar apribojimų, taikytinų tokiam nesilaikymui. Abiem atvejais Komisijos sprendimą Susitariančiosios Šalys turi priimti vienbalsiai.

2. Komisijos sprendimus dėl 6 straipsnio 2 dalies a punkte, 6 straipsnio 3 dalyje ir 11 straipsnio 3 dalyje nurodytų priemonių balsuojančios Susitariančiosios Šalys priima vienbalsiai.

3. Jei nenumatyta kitaip, nurodymai ir priemonės 6 straipsnio 1 dalies b punkte ir 6 straipsnio 4 dalyje numatytais klausimais priimamos Komisijos narių balsų dauguma, laikant, kad

– šie balsai turi būti skaičiuojami, kaip numatyta 8 straipsnyje,

– šie balsai atstovauja balsavusių Susitariančiųjų Šalių daugumai.

4. 6 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas priemonės Komisija taiko pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas tuo atveju, kai atitinkamai apskaičiuota dauguma sudaro ne mažiau kaip 70 % balsavusių Susitariančiųjų Šalių apskaičiuotų balsų.

5. Komisijos rekomendacijos priimamos Susitariančiųjų Šalių balsų dauguma.

8 straipsnis

1. 7 straipsnyje nurodytas skaičiavimas atliekamas pagal šią lentelę:

Susitariančiosios Šalies metinės įmokos, išreikštos procentais nuo visų Susitariančiųjų Šalių visos metinių įmokų sumos	Balsų skaičius
Mažiau negu 1 %	1
Nuo 1 % iki mažiau negu 2 %	2
Nuo 2 % iki mažiau negu 3 %	3
Nuo 3 % iki mažiau negu 4 ½%	4
Nuo 4 ½ % iki mažiau negu 6 %	5
Nuo 6 % iki mažiau negu 7 ½%	6
Nuo 7 ½% iki mažiau negu 9 %	7
Nuo 9 % iki mažiau negu 11 %	8
Nuo 11 % iki mažiau negu 13 %	9
Nuo 13 % iki mažiau negu 15 %	10
Nuo 15 % iki mažiau negu 18 %	11
Nuo 18 % iki mažiau negu 21 %	12
Nuo 21 % iki mažiau negu 24 %	13
Nuo 24 % iki mažiau negu 27 %	14
Nuo 27 % iki mažiau negu 30 %	15
30%	16

2. Balsų skaičius iš pradžių nustatomas remiantis pirmiau pateikta skaičiavimo lentele ir Agentūros įstatų 19 straipsnyje nurodyta Susitariančiųjų Šalių metinių įmokų į Organizacijos biudžetą nustatymo taisykle; tokiu būdu nustatyti skaičiai įsigalioja nuo Protokolo, pateikto pasirašyti 1981 m. Briuselyje, įsigaliojimo dienos.

3. Jei nauja valstybė prisijungia prie šios Konvencijos, Susitariančiųjų Šalių balsų skaičius nustatomas iš naujo taikant tą pačią tvarką.

4. Balsų skaičius kasmet nustatomas iš naujo laikantis pirmiau išdėstytų nuostatų.

9 straipsnis

1. Komisija nustato savo darbo reglamentą, kuris priimamas vienbalsiai.

2. Be viso kito, šiame reglamente pateikiamos ir su pirmininko pareigybe, su darbo grupių sudarymu ir su Komisijos darbo kalbomis susijusios taisyklės.

10 straipsnis

Agentūra skiria Komisijai jos darbui reikalingą personalą ir materialinę bazę.

11 straipsnis

1. Organizacijos tikslams įgyvendinti Komisija palaiko reikiamus santykius su atitinkamomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis.

2. Nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies ir 13 straipsnio nuostatų, tik Komisija yra įgaliota Organizacijos vardu sudaryti su tarptautinėmis organizacijomis, Susitariančiosiomis Šalimis ar kitomis valstybėmis susitarimus, kurie reikalingi 2 straipsnyje numatytiems Organizacijos uždaviniams įgyvendinti.

3. Agentūros pasiūlymu Komisija gali įgalioti Agentūrą priimti sprendimą pradėti derybas ir sudaryti susitarimus, kurie reikalingi 2 straipsnyje nurodytiems uždaviniams įgyvendinti.

12 straipsnis

Organizacijos ir vienos ar kelių Susitariančiųjų Šalių arba vienos ar kelių šios Konvencijos Šalimis nesančių valstybių, arba tarptautinės organizacijos susitarimai, susiję su 2 straipsnyje nurodytais uždaviniais, nurodo atitinkamus šiuos susitarimus sudariusių Šalių uždavinius, teises ir pareigas bei finansinius susitarimus ir nustato priemones, kurių reikia imtis. Agentūra gali derėtis dėl tokių susitarimų pagal 6 straipsnio 3 dalies ir 11 straipsnio 3 dalies nuostatas.

13 straipsnis

Kiek tai atitinka Komisijos duotus nurodymus, Agentūra gali nustatyti su Susitariančiųjų Šalių, Šalimis nesančių valstybių ar tarptautinių organizacijų atitinkamomis valstybinėmis ar privačiomis techninėmis tarnybomis santykius, kurie yra būtini oro eismo koordinavimui ir Agentūros tarnybų darbui. Tam Agentūra gali Organizacijos vardu sudaryti grynai administracinio, techninio ar komercinio pobūdžio sutartis, reikalingas Agentūros veiklai, su sąlyga, kad Agentūra apie tai praneša Komisijai.

14 straipsnis

1. Prireikus visuomenės interesai pripažįstami vadovaujantis nacionaline teise ir atsižvelgiant į šios teisės nuostatų, numatančių nusavinimą visuomenės labui, pasekmes, kai, gavus atitinkamos vyriausybės sutikimą, įsigijamas Organizacijos įrenginiams būtinas nekilnojamasis turtas. Jei nepavyksta taikiai susitarti, tokiam turtui įsigyti atitinkamos valstybės kompetentingos institucijos gali pradėti nusavinimo visuomenės labui procedūrą pagal tos valstybės nacionalinę teisę.

2. Tos Susitariančiosios Šalies, kurioje netaikoma šio straipsnio 1 dalyje nurodyta procedūra, teritorijoje Organizacija gali taikyti tokias privalomo pirkimo procedūras, kurias galima panaudoti civilinės aviacijos ir telekomunikacijų tikslams.

3. Susitariančiosios Šalys pripažįsta Organizacijos teisę taikyti visiems jų teritorijose Organizacijos vardu įsteigtiems objektams ir tarnyboms nacionalinės teisės nuostatas, apribojančias nekilnojamojo turto savininkų teises nacionalinių tarnybų naudai, ypač nustatant servitutus, jei to reikalauja visuomenės interesai.

4. Organizacija apmoka išlaidas, susidariusias taikant šio straipsnio nuostatas, įskaitant kompensaciją, mokėtiną pagal valstybės, kurios teritorijoje yra šis turtas, teisę.

15 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra taiko taisykles, galiojančias Susitariančiųjų Šalių teritorijose ir oro erdvėje, kurioje joms pagal tarptautinius susitarimus, kurių Šalimis jos yra, pavestos oro eismo paslaugos.

16 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra, neviršydamą oro eismo paslaugų tarnyboms suteiktų įgaliojimų, duoda orlaivių vadams visus būtinus nurodymus. Orlaivių vadai privalo vykdyti tuos nurodymus, išskyrus pirmesniame straipsnyje nurodytose taisyklėse numatytas *force majeure* aplinkybes.

17 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūros

specialiai tam įgalioti pareigūnai savo ataskaitose užfiksuoja oro navigacijos taisyklių pažeidimus, įvykdytus oro erdvėje, kurioje oro eismo paslaugos pavestos Agentūrai, nepažeisdami nacionalinės teisės aktų nustatytos Susitariančiųjų Šalių pareigūnų teisės pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus. Minėtos ataskaitos nacionaliniuose teismuose turi tokią pačią juridinę galią kaip ir teisę pranešti apie tokio pobūdžio pažeidimus turinčių šalies pareigūnų parengtos ataskaitos.

18 straipsnis

1. Leidinių ar kitos informacinės medžiagos, kurią Organizacija siunčia vykdydama oficialią savo veiklą ar kuri siunčiama Organizacijai, platinimas niekaip neribojamas.

2. Perduodant oficialius pranešimus ir visus Organizacijos dokumentus, Organizacijai taikomos ne mažiau palankios sąlygos negu tos, kurias kiekviena Susitariančioji Šalis taiko panašioms tarptautinėms organizacijoms.

19 straipsnis

1. Valstybėje, kurioje yra Organizacijos būstinė, ir Susitariančiųjų Šalių teritorijose Organizacija atleidžiama nuo visų su jos steigimu, veiklos nutraukimu ar Organizacijos likvidavimu susijusių muitų, mokesčių ir rinkliavų.

2. Organizacija atleidžiama nuo visų muitų, mokesčių ir rinkliavų, susijusių su nekilnojamojo turto, reikalingo jos užduočiai vykdyti, įsigijimu.

3. Organizacija atleidžiama nuo visų jai, jos nuosavybei, turtui ir pajamoms taikytinų tiesioginių mokesčių.

4. Organizacija atleidžiama nuo visų Organizacijai tenkančių netiesioginių į valstybės biudžetą mokamų mokesčių, susijusių su išduotomis paskolomis.

5. Organizacija atleidžiama nuo visų išskirtinio ar diskriminacinio pobūdžio mokesčių.

6. Šiame straipsnyje numatyti atleidimai nuo mokesčių netaikomi mokesčiams už bendrąsias paslaugas.

20 straipsnis

1. Organizacija atleidžiama nuo visų muitų ar panašių mokesčių ir rinkliavų, išskyrus mokesčius už suteiktas paslaugas, ir jai netaikomi jokie importo ar eksporto draudimai ar apribojimai, jei medžiagos, įrengimai, atsargos ir kiti daiktai yra importuojami Organizacijos oficialioms reikmėms tenkinti ir yra skirti Organizacijos pastatų ir įrenginių statybai ar jos veiklai.

2. Tokiu būdu importuotos prekės negali būti parduotos, išnuomos ar perduotos nemokamai arba už užmokestį Šalies, į kurią jos įvežtos, teritorijoje, išskyrus, jei tai daroma atitinkamos Susitariančiosios Šalies Vyriausybės nustatytais sąlygomis.

3. Siekiant užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalyje minimos medžiagos, įrengimai, atsargos ir kiti daiktai, importuoti su tikslu perduoti juos Organizacijai, būtų iš tikrųjų jai perduoti ir naudojami Organizacijos oficialiems pastatams ir įrenginiams ar jos veiklai, gali būti taikomos visos reikalingos kontrolės priemonės.

4. Be to, jei leidiniams taikomas prie šios Konvencijos pridėtų Įstatų 25 straipsnis, Organizacija atleidžiama nuo visų su jais susijusių muitų ir eksporto ar importo draudimų ar apribojimų.

21 straipsnis

1. Organizacija gali turėti bet kokios valiutos ir turėti sąskaitų bet kokia valiuta, kiek tai jai reikalinga jos veiklai būtiniams sandoriams vykdyti.

2. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja suteikti Organizacijai visus reikiamus leidimus pervesti visas lėšas pagal sąlygas, kurias nustato taikytini nacionaliniai teisės aktai ir tarptautiniai

susitarimai, kai pervedimai yra susiję su Organizacijos įsteigimu ir veikla, įskaitant paskolų išdavimą ir aptarnavimą, jei leidimą išduoti tokias paskolas davė atitinkamos Susitariančiosios Šalies vyriausybė.

22 straipsnis

1. Agentūra gali pasinaudoti kvalifikuotų asmenų, kurie yra Susitariančiųjų Šalių piliečiai, paslaugomis.

2. Organizacijos personalui ir kartu gyvenantiems personalo šeimų nariams netaikomos imigraciją ribojančios ir užsieniečių registraciją nustatančios priemonės, kurios paprastai netaikomos panašių tarptautinių organizacijų personalo nariams.

3. a) Tarptautinių krizių metu Susitariančiosios Šalys sudaro Organizacijos personalui ir kartu gyvenantiems personalo šeimų nariams tokias pačias galimybes grįžti į tėvynę kaip ir kitų tarptautinių organizacijų personalui.

b) Šios dalies a punkto nuostatos neturi įtakos personalo prievolėms Organizacijai.

4. Išimties taikant šio straipsnio 1 ir 2 dalis galimos tik dėl priežasčių, susijusių su viešąja tvarka, visuomenės saugumu ar sveikatos apsauga.

5. Organizacijos personalo nariai:

a) įsiveždami asmeninius daiktus, kilnojamąjį turtą ir nenaujus namų apyvokos reikmenis, kuriuos jie įsiveža iš užsienio įsikurdami atitinkamoje teritorijoje, bei, jiems baigus eiti pareigas, išsiveždami tuos pačius daiktus bei kilnojamąjį turtą, atleidžiami nuo muitų ir rinkliavų, išskyrus mokesčius už suteiktas paslaugas;

b) pradėdami eiti pareigas vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, gali laikinai be muto įsivežti asmeninį automobilį, o vėliau, bet ne vėliau kaip pasibaigus jų tarnybos laikui, be muto išsivežti tą automobilį, tačiau abiem atvejais atsižvelgiant į atitinkamos Susitariančiosios Šalies vyriausybės kiekvienu atskiru atveju nustatytas sąlygas;

c) naudojasi visų jo oficialių raštų ir dokumentų neliečiamumo garantijomis.

6. Susitariančiosios Šalys neprivalo savo pačių piliečiams sudaryti šio straipsnio 5 dalies a ir b punktuose numatytų lengvatinių sąlygų.

7. Agentūros generalinis direktorius, be to, kad naudojasi visomis Organizacijos personalui suteiktomis privilegijomis bei lengvatomis, taip pat negali būti traukiamas atsakomybėn dėl veiksmų, įskaitant žodinius ar rašytinius pareiškimus, kuriuos jis padarė atlikdamas savo funkcijas; šis imunitetas negalioja kelių eismo taisyklių pažeidimo atvejais ar tuo atveju, kai jam priklausančia ar jo valdoma transporto priemone padaroma žalos.

8. Atitinkamos vyriausybės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų nevaržomą atlyginimo pervedimą atlikus visus atskaitymus.

23 straipsnis

Visi Susitariančiųjų Šalių atstovų, atliekančių savo funkcijas ir vykstančių į susitikimo vietą ar iš jos, oficialūs raštai ir dokumentai yra neliečiami.

24 straipsnis

Atsižvelgiant į tai, kad Organizacija turi savo socialinio draudimo sistemą, Organizacija, Organizacijos generalinis direktorius ir personalas atleidžiami nuo visų privalomų įmokų nacionalinėms socialinio draudimo įstaigoms, nepažeidžiant Organizacijos ir Susitariančiųjų Šalių susitarimų, kurie jau buvo įsigaliojant Protokolui, pateiktam pasirašyti 1981 metais Briuselyje.

25 straipsnis

1. Organizacijos sutartinę atsakomybę reglamentuoja atitinkamai sutarčiai taikytinas

įstatymas.

2. Esant nesutartinei atsakomybei, Organizacija atlygina dėl jos institucijų arba tarnautojų neatsargumo jų tarnybos metu padarytą žalą, kiek ta žala gali jiems būti priskirta. Pirmesnė nuostata netrukdo pasinaudoti teise į kitas kompensacijas pagal Susitariančiųjų Šalių nacionalinę teisę.

26 straipsnis

1. a) Organizacijos įrenginiai neličiami. Organizacijos nuosavybei ir turtui netaikoma jokia nusavinimo, eksproprijavimo ar konfiskavimo priemonė.

b) Organizacijos archyvai ir visi jai priklausantys oficialūs raštai ir dokumentai yra neličiami, kur jie bebūtų.

2. Organizacijos nuosavybė ir turtas gali būti areštuojami ar iš jų gali būti išieškoma tik teismo sprendimu. Tačiau Organizacijos įrenginiai neareštuojami ir iš jų neišieškoma.

3. Tačiau tam, kad būtų galima atlikti teisminį tyrimą ir atitinkamose teritorijose užtikrinti teismo sprendimų vykdymą, valstybės, kurioje yra Organizacijos būstinė, ir kitų valstybių, kuriose yra Organizacijos įrenginiai bei archyvai, kompetentingos institucijos, pranešusios Agentūros direktoriui, gali tais įrenginiais ir archyvais naudotis.

27 straipsnis

1. Organizacija visada bendradarbiauja su Susitariančiųjų Šalių kompetentingomis institucijomis, kad sudarytų sąlygas tinkamai vykdyti teisingumą, užtikrintų viešosios tvarkos apsaugos nuostatų vykdymą ir užkirstų kelią bet kokiam piktnaudžiavimui, galinčiam kilti dėl šioje Konvencijoje nurodytų privilegijų, imunitetų, atleidimų ar lengvatų.

2. Organizacija, kiek įmanoma, sudaro galimybę atlikti viešuosius darbus Susitariančiųjų Šalių teritorijose jai naudotis skirto nekilnojamojo turto objektuose ar jų kaimynystėje.

28 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra privalo vykdyti tarptautinius susitarimus ir nacionalinius teisės aktus, susijusius su leidimu įskristi į Susitariančiosios Šalies teritoriją, skristi virš jos bei su minėtos teritorijos saugumu, ir taiko visas būtinas priemones, kad užtikrintų šių susitarimų ir teisės aktų laikymąsi.

29 straipsnis

Kai Organizacija įgyvendina 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus uždavinius, Agentūra privalo suteikti Susitariančiosioms Šalims, šioms paprašius, visą reikiamą informaciją apie orlaivius, apie kuriuos ji sužinojo atlikdama savo funkcijas, kad Susitariančiosios Šalys galėtų patikrinti, ar vykdomi nacionaliniai teisės aktai ir tarptautiniai susitarimai.

30 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pripažįsta, kad Agentūrai būtina pasiekti finansinę pusiausvyrą ir, atsižvelgdamos į Agentūros pajamas, įsipareigoja suteikti jai atitinkamus finansinius išteklius, kurių suma ir suteikimo sąlygos nustatytos prie šios Konvencijos pridėtuose Įstatuose.

31 straipsnis

1. Bet koks ginčas, kuris gali kilti tarp Susitariančiųjų Šalių ar tarp Susitariančiųjų Šalių ir Komisijos atstovaujamos Organizacijos dėl šios Konvencijos ar jos Priedų aiškinimo arba taikymo ir kurio nepavyko išspręsti tiesioginėmis derybomis ar kitu būdu, bet kurios iš ginčo šalių prašymu

perduodamas spręsti arbitražui.

2. Tuo tikslu kiekviena šalis kiekvienu atveju skiria po arbitrą ir arbitrai susitaria dėl trečiojo arbitro paskyrimo. Jei viena iš šalių per du mėnesius po to, kai buvo gautas kitos šalies prašymas, nepaskiria savo arbitro arba jei paskirtieji arbitrai per tuos du mėnesius nesusitaria dėl trečiojo arbitro skyrimo, bet kuri iš šalių gali prašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininko jį paskirti.

3. Arbitražo teismas nustato savo darbo tvarką.

4. Kiekviena šalis pati padengia išlaidas, susijusias su jos arbitru ir jos atstovavimu nagrinėjant bylą arbitražo teisme; išlaidas, susijusias su trečiuoju arbitru, ir kitas išlaidas ginčo šalys padengia lygiomis dalimis. Tačiau, jei jam tai atrodo tinkama, arbitražo teismas gali nustatyti kitokį išlaidų padalijimą.

5. Arbitražo teismo sprendimai ginčo šalims yra privalomi.

32 straipsnis

1. Agentūros įstatai, kaip ir visi pakeitimai, padaryti juose pagal šioje Konvencijoje ir prie jos pridėtuose Įstatuose nustatytas sąlygas, galioja Susitariančiųjų Šalių teritorijoje.

2. Visus Įstatų nuostatų pakeitimus turi patvirtinti Komisija jos narių vienbalsiu pritarimu.

3. Tačiau prie šios Konvencijos pridėtų Įstatų 1, 11, 19 ir 20 straipsnių nuostatų Komisija negali keisti.

33 straipsnis

Nepaprastosios padėties ar karo atveju šios Konvencijos nuostatos neturi įtakos atitinkamų Susitariančiųjų Šalių veikimo laisvei.

34 straipsnis

Susitariančiosios Šalys įsipareigoja užtikrinti galiojančių įstatymų nuostatų, skirtų nenutrūkstamam viešųjų paslaugų tiekimui užtikrinti, taikymą Agentūrai.

35 straipsnis

1. Ši Konvencija, su pakeitimais, padarytais Protokolu, pateiktu pasirašyti 1981 metais Briuselyje, galioja 20 metų nuo minėto Protokolo įsigaliojimo dienos.

2. Šis laikotarpis savaime pratęsiamas tolesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nė viena Susitariančioji Šalis Belgijos Karalystės Vyriausybei adresuotu rašytiniu pranešimu ne vėliau kaip prieš dvejus metus iki einamojo laikotarpio pabaigos nepareiškia savo ketinimo denonsuoti šią Konvenciją. Belgijos Karalystės Vyriausybė praneša kitų šios Konvencijos Šalimis esančių valstybių vyriausybėms apie tokį pranešimą.

3. Jei, taikant pirmesnę nuostatą, Organizacija yra likviduojama, laikoma, kad ji egzistuoja tam, kad būtų įvykdytas jos likvidavimas.

36 straipsnis

1. Prisijungti prie šios Konvencijos, su pakeitimais, padarytais Protokolu, pateiktu pasirašyti 1981 metais Briuselyje, gali kiekviena valstybė, kuri nėra pasirašiusi to Protokolo, jei:

a) tam vienbalsiai pritaria Komisija ir

b) ta valstybė tuo pačiu metu deponuoja ir prisijungimo prie Daugiašalio susitarimo dėl maršruto rinkliavų, pateikto pasirašyti 1981 metais Briuselyje, dokumentus.

2. Komisijos pirmininkas praneša valstybei, kuri nėra signatarė, apie savo sprendimą leisti prisijungti prie Konvencijos.

3. Prisijungimo dokumentai deponuojami Belgijos Karalystės Vyriausybei, ši informuoja

kitų valstybių signatarių ir prisijungiančių valstybių vyriausybes.

4. Prisijungimas įsigalioja antro mėnesio nuo prisijungimo dokumentų deponavimo pirmą dieną.

* * *

Šis suvestinis Konvencijos nuostatų tekstas parengtas vokiečių, anglų, prancūzų, olandų ir portugalų kalbomis. Pagal 1960 m. gruodžio 13 d. Eurokontrolės tarptautinės konvencijos dėl bendradarbiavimo oro navigacijos saugos srityje baigiamąją sąlygą, taip pat pagal 1981 m. vasario 12 d. Protokolo, iš dalies pakeičiančio minėtąją Konvenciją, baigiamąją sąlygą, esant neatitikimų, vadovaujamasi tekstu prancūzų kalba.
